Terry Johnson

พิวเตอร์ จอห์นสันลุกขึ้นปัดฝุ่น ล้างหน้าสางผมให้สะอาด ขยับปีกหมวกให้หลุบต่ำ ...ได้เวลาต้อนวัวจับม้าพยศอีกรอบแล้ว

ไม่มีใครรู้ว่า การเริ่มต้นใหม่ครั้งนี้จะประสบผลสำเร็จอย่างไม่น่าเชื่อ

ปีนขึ้นหลังม้า

ไม่มีใครรู้ประวัติเบื้องหลังในครั้งที่จอห์นสันยังเป็นเด็ก บิดาของเขาทำไร่ปศุสัตว์นอกเมืองออกเด็น ยูท่าห์ ในวัยเด็กเขาไม่มีอะไรเด่น หากใครจะพยากรณ์อนาคต ก็คงไม่มีใครกล้ายืนยันว่า เขาจะประสบความสำเร็จ จอห์นสันเล่าเรื่องในวัยเด็กเพียงว่า เป็นเด็กธรรมดาๆที่กลืนหายไปในเทือกเขาและราวป่า

"พ่อของผมเป็นผู้ประกอบการอิสระ เป็นเจ้านายตัวเอง แต่ผมอยาก...ผมใฝ่ฝันมาตลอดชีวิต อยากจะมีบริษัทของตัวเอง ถึงแม้จะไม่ค่อยมั่นใจนักว่าจะกล้าพอจะทำเช่นนั้นได้หรือไม่"

พี่ชายของจอห์นสันเข้าเรียนวิศวฯ เขาเดินตามทางสายนั้นด้วย สมัครเป็นช่างอิเล็กทรอนิกส์ในกองทัพเรือ 4 ปีเต็ม ยิ่งทำงานไปก็ยิ่งชอบ หลังจากลาออกจากกองทัพ เขาก็เข้าเรียนวิศวฯไฟฟ้าในมหาวิทยาลัยยูท่าห์ ...เรียนต่อจนจบปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่เบิร์กลี่ย์

ม้าด่วนชื่อ ไอบีเอ็ม

ในทันทีที่จบการศึกษา ไอบีเอ็มคว้าตัวไปทำงานที่ซาน โฮเซ่ แคลิฟอร์เนีย จอห์นสันรู้สึกเหมือนว่า ได้เข้าเรียนหลักสูตรฝึกอบรมชั้นสูง "ออกแบบเครื่องจักรชั้นเยี่ยม มีความทนทานใช้งานได้นานปี ที่เหมาะสมต่อการผลิตในเชิงอุตสาหกรรม"

ตลอดระยะเวลา 7 ปีที่ทำงานให้ไอบีเอ็ม และมีคนจำนวนไม่น้อยที่ไม่กล้าแม้แต่จะคิด

"การลาออกจากไอบีเอ็ม ...ก็เหมือนกับการฉีกบัตรประชาชน ลาออกจากความเป็นพลเมืองของประเทศ ...เพราะไอบีเอ็มวาดภาพผนึกเข้าไปในหัวแล้วว่า ที่นี่คือบริษัทที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก" จอห์นสันให้ความเห็น แท้จริงแล้ว เขายอมรับว่าเขาก็พร้อมที่จะฝากชีวิตในไอบีเอ็มตลอดไป หากเจ้านายของเขาไม่งุบงิบปิดข่าวข้อเท็จจริงที่ว่า มีอีกแผนกในไอบีเอ็มกำลังทำเรื่องเสนอให้เขาเลื่อนเป็นผู้จัดการ

แต่จอห์นสันก็ไม่ได้เสียใจอะไรมากนัก เพราะรู้สึกว่าการทำงานในไอบีเอ็มเป็นงานที่ค่อนข้างจะจืดชืด

"...เหมือนขี่ม้าออกไปกลางทุ่งกว้าง มองเห็นเลยไกลไปถึงขอบฟ้า ...เห็นอนาคตทอดยาวหลายพันไมล์ต่อหน้าต่อตา แจ่มชัด ราบรื่น"

ขึ้นชื่อว่าเคาบอย ก็ต้องจรม้าไปเรื่อยๆ

กระโดดขึ้นหลังม้าพยศ

เมื่อไม่ต้องการความราบรื่น จืดชืด ก็ต้องแสวงหาความตื่นเต้น จอห์นสันได้ทำงานกับอีก 2 บริษัทคือ เมมโมเร็กซ์ และสตอเรจ เทคโนโลยี

พรานม้าที่เพิ่งลงจากอานไอบีเอ็ม ได้รับข้อเสนอที่เขาไม่อยากจะปฏิเสธ คือ ...งานในระดับบริหาร งานท้าทาย และหุ้นของบริษัท

เขาใฝ่ฝันที่จะเป็นผู้บริหารมาตลอดชีวิต แต่ไม่ใช่เพราะความต้องการอำนาจข่มขู่บังคับผู้อื่น ...เขาต้องการเพียงแค่อิสระเสรี ที่จะไม่ต้องทำงานตามคำสั่งของคนที่นั่งอยู่หลังประตูกระจก

งานท้าทายก็เพราะ ทั้ง 2 บริษัทนี้อยู่ในระยะก่อตั้ง ป่าเถื่อน พยศไม่แตกต่างไปจากม้าป่า หากเขาปราบม้าพยศไม่ได้ เขาจะเป็นฝ่ายลงมานอนกลิ้งกินดิน

ในขณะที่เขายังอยู่ในสตอเรจ เทคโนโลยี เขารับผิดชอบในการสร้างดิสค์ไดรฟ์ (เช่นเคย) เขาพัฒนา "ดิสค์ไดรฟ์ขายดี" ให้บริษัท จนได้รับเลื่อนให้เป็นผู้อำนวยการฝ่ายวิศวกรรม ควบคุมแผนกดิสค์ไดรฟ์ แต่แล้วก็เกิดความขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชา จอห์นสันก็ถึงวาระที่ขนยุ่ง ขนพอง ขนร่วง...ถูกเขี่ยตกจากรังอีกครั้ง

จะทำอะไรต่อไป?

คนจรม้า

พอกันทีสำหรับการเป็นมือปืนรับจ้าง ในกระเป๋าของเขามีหุ้นของเมมโมเร็กซ์และสตอเรจ เทคโนโลยี พอจะเป็นหลักประกันได้ว่าไม่อดตาย ...แต่ไม่มีโครงการใหม่ในหัว

จอห์นสันเหมือนคนจรม้า ร่อนเร่ท่องตระเวนเพ่นพ่าน ไม่มีจุดหมายปลายทางที่แน่นอน แม้จะมีเพื่อนที่เคยร่วมงานกันมาเสนอว่า

"หาอะไรทำสักอย่างซี ผมพร้อมที่จะกระโดดลงมาเล่นด้วย"

ในฤดูใบไม้ผลิ ปี 2523 เขาจึงไปร่วมงานประชุมคอมพิวเตอร์ระดับชาติที่เมืองแอนาไฮม์ แคลิฟอร์เนีย สอดส่ายสายตามองหาผลิตภัณฑ์ และไอเดียที่จะนำมาประกอบการได้ ...แน่นอนที่สุด

Terry Johnson

ความคิดเรื่องการผลิตดิสค์ไดรฟ์ผุดขึ้นมาในหัว **จูกิ แทนดอน** แสดงความสนใจชักชวนให้เขามาผลิตฮาร์ดดิสค์ให้แทนดอน จอห์นสันรับข้อเสนอด้วยความสนใจ รับปากว่าจะกลับไปวิเคราะห์ดูเสียก่อน

เมื่อกลับมาวิเคราะห์ข้อมูล ไอเดียการผลิตฮาร์ดดิสค์ออกขายน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ...น่าสนใจจนพอจะตัดแทนดอนทิ้งไป และลงมือผลิตขายเสียเอง ปัญหามีเพียงอย่างเดียวคือ

"ผมอยู่ในมหาวิหารวิศวกรรมมาตลอดชีวิต มีความรู้เรื่องวิศวกรรมและการผลิตอีกเล็กน้อย ...ไม่รู้เรื่องการเงินหรือการตลาดแม้สักนิด"

เมื่อยังไม่ถึงที่ตายก็ไม่วายชีวาวาตม์ **เกลน ไคลเม็ก** หุ้นส่วนก่อตั้งของไดแซน (เคยร่วมงานกันเมื่อครั้งอยู่ที่เมมโมเร็กซ์) ขณะนี้เริ่มหันมาเล่นธุรกิจเงินทุนสนับสนุนบริษัทก่อตั้งใหม่ อธิบายขั้นตอนการสร้างโครงงานการบริหารเงินทุนของผู้ประกอบการอิสระ จอห์นสันนำความรู้กลับมาสร้างแบบประเมินการในคอมพิวเตอร์ จนในที่สุดก็สามารถเสนอโครงการต่อนักลงทุนได้ ขั้นตอนต่อไปคือ หาหุ้นส่วนและจัดหาพนักงาน 5 คน ...ก่อตั้งบริษัทมินิสไครบ์ ซึ่งจะละลายหายไปในพริบตาหลังจากที่เขากลับลงมาจากภูเขา

ชีวิตเปรียบเสมือนโรดีโอ

เทอร์รี่ จอห์นสันเกิดและเติบโตมาในทุ่งกว้าง แทบจะเรียกได้ว่า พอเดินได้ก็กระโดดขึ้นหลังม้า ชะตาชีวิตจึงแทบจะไม่แตกต่างไปกับอาการกระโดกกระเดกหกหน้าหกหลังบนหลังม้าพยศในกีฬาโรดีโอ

+ จอห์นสันหาพนักงานก่อตั้งบริษัทใหม่ได้สำเร็จ

– นักลงทุนทุกคนในแคลิฟอร์เนียเหนือปฏิเสธโครงการ

+ จอห์นสันรวบรวมเงินออมและเงินลงทุนท้องถิ่น จนได้เงินลงทุนขั้นต้นถึง 1 ล้านเหรียญ ฮาร์ดดิสค์ของมินิสไครบ์เริ่มทำการผลิตในโรงรถ...อ้อ! ในห้องใต้ดิน (ประหลาด) ซึ่งมองออกไปเห็นทะเลสาบขนาด 65 เอเคอร์ในไร่ปศุสัตว์นอกเมืองลองมอนต์ โคโลราโด

– สำนักงานใหญ่ในลองมอนต์ โคโลราโด ไม่ใช่สถานที่ที่ลูกค้าสนใจ *"หา ...อะไรนะ ลองมอนต์ ...อยู่ที่ไหน ประเทศจีน? แล้วอะไรคือมินิสไครบ์? อาลักษณ์แครระ? ... ไปเสียเวลาสนใจทำไมกัน?"*

+ นักขายของมินิสไครบ์ไปเสนอขายฮาร์ดดิสค์ให้แทนดี้ ที่เมืองฟอร์ตเวิร์ธ เท็กซัส เจ้าหน้าที่ของแทนดี้ฉีกแบบแปลนเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย *"เสียเวลา (ว่ะ) เสียเวลาทั้งของคุณและของผม"* พร้อมทั้งเสนอข้อควรจะนำไปปรับปรุงพัฒนาฮาร์ดดิสค์ เมื่อนักขายกลับมารายงานรายละเอียดคำพูดทุกถ้อยความ จอห์นสันกลับมานั่งศึกษาฮาร์ดดิสค์ใหม่ยกเครื่อง เขียนแปลนใหม่หมด จนได้ฮาร์ดดิสค์รุ่นใหม่ ประสิทธิภาพสูง

– ยังขายฮาร์ดดิสค์ไม่ได้ ไม่มีกำไร ...จอห์นสันต้องตัดใจปลดคนงานออก 15 เปอร์เซ็นต์

+ เดือนตุลาคม 2525 มินิสไครบ์เข้าเซ็นสัญญากับนอร์ธ สตาร์, อัลโตส์ ...และ **ไอบีเอ็ม** ปลายปี 2525 รายได้เพิ่ม 3.5 ล้านเหรียญ มินิสไครบ์เพิ่มพนักงานจาก 93 คนในปลายเดือนมิถุนายน 2525 เป็น 1,500 คนในปลายปี 2526

60 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมดได้จากการติดตั้งฮาร์ดดิสค์ของมินิสไครบ์เข้ากับไอบีเอ็ม-เอกซ์ที

+ เดือนพฤศจิกายน 2526 มินิสไครบ์เข้าตลาดหลักทรัพย์ จำหน่ายหุ้นได้ 24 ล้านเหรียญ จอห์นสันถือหุ้น 14 เปอร์เซ็นต์ ...ถือทรัพย์สินสุทธิ 31 ล้านเหรียญ

– ใครก็ตามที่เคยคุ้นกับประวัติศาสตร์ของมินิสไครบ์ ก็คงจะกลั้นใจรอช่วงตกต่ำ (ที่จะต้องมาถึง ไม่ช้าก็เร็ว) ...เดือนมกราคม 2527 ไอบีเอ็มยกเลิกสัญญาซื้อฮาร์ดดิสค์...หุ้นของมินิสไครบ์หล่นฮวบจากหุ้นละ 12 เหรียญ เหลือเพียง 7 เหรียญภายในวันเดียว

+ จอห์นสันนั่งมั่นบนหลังม้าเสียแล้ว ไม่มีทางที่จะหล่นลงมากลิ้งกินดินเหมือนมือใหม่ เขาควานหาลูกค้ารายย่อย ...จนกระทั่งสามารถเขี่ยแทนดอนให้หล่นจากอันดับสอง (ซีเกตยังคงครองอันดับมือหนึ่งในยุทธจักรฮาร์ดดิสค์)

+ แม้รายได้ของมินิสไครบ์จะไม่ทวีคูณเหมือนเมื่อครั้งที่ติดต่อธุรกิจกับไอบีเอ็ม จอห์นสันยังอิ่มอกอิ่มใจกับผลงานที่ทำมา เขาถือว่าเขาประสบความสำเร็จตามที่ใฝ่ฝันไว้แต่ต้นแล้ว ...เขายังพอใจที่จะลงไปลุยงานวิศวกรรม และในขณะเดียวกันก็มีโอกาสได้ทำงานบริหาร ได้ติดต่อต่อรองกับนายธนาคาร นักกฎหมาย ลูกค้า ผู้ถือหุ้น ได้เข้าไปเล่นในทุกแง่มุมของการตลาดและการเงิน

หาความสุขมากไปกว่านี้ได้ที่ไหน?

โบนัสแห่งความสำเร็จของเคาบอยฮาร์ดดิสค์คือ รถเมอร์เซดีส (รถยนต์คันแรกที่เขาซื้อหาด้วยหยาดเหงื่อแรงงานของตนเอง) และการเข้าฝึกบิน ขอใบอนุญาตขับเครื่องบิน (ที่เขาไม่เคยฝันว่าจะมีสิทธิได้เรียน)

เขายังพำนักอยู่ในไร่ปศุสัตว์นอกเมืองลองมอนต์ เมื่อใดที่ต้องการหยุดพักผ่อน จะพาครอบครัวไปเที่ยวป่าในออสเตรเลีย

เทอร์รี่ จอห์นสันยังออกป่าล่าสัตว์ ...คราวนี้ ไม่กลัวการปฏิวัติอีกแล้ว